

ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗ

ΒΙΒΛΙΟΣ

για πολλαπλές και
επαναλαμβανόμενες ηδονές.

ΤΕΥΧΟΣ 2

Θεσσαλονίκη

Μάρτιος 1994

ΚΑΤ'ΑΡΧΑΙΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΣ

Οποιοσ ἢ
ὁποια
θέλει να
χρησιμο-
ποιῆσει
οποιοδή-
ποτε
κείμενο,
μπορεῖ να
το κάνει
χωρίς την
ἀδειά
μας,
ἀκόμα και
για να
μας
προβοκά-
ρει

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ

Η έκδοση που κρατάτε στα χέρια σας είναι μία απο τις πράξεις που μας ενεργοποιούν και όχι η αφορμή για να υπάρξουμε.

Τα κείμενα της Καταραμένης Βίβλου είναι το περιεχόμενο της εκπομπής ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ του Ράδιο Ουτοπία.

Αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε αυτήν την έκδοση στην προσπάθεια μας να αμβλύνουμε (αν όχι να ξεπεράσουμε) τις αντικειμενικές αδυναμίες της ραδιοφωνικής επικοινωνίας.

Το υλικό που τυπώνεται στην Καταραμένη Βίβλο αποτελείται απο κείμενα που είναι είτε δικές μας επεξεργασίες, είτε προγονικά γραπτά ή κείμενα που δεν γράφτηκαν ακόμη. Όσον αφορά τα δικά μας γραπτά (πιστεύουμε και τα υπόλοιπα) είναι γραμμένα στο γόνατο προοριζομένα για χρήση και όχι εκ του προχειρού λονοτεχνίζουσες μαλακίες για την κατανάλωση του

"ελεύθερου" χρόνου.
Υιοθετούμε το σύνολο
του υλικού της
Καταραμένης Βίβλου για
αυτό δεν θα βρείτε
καμία υπογραφή. Τα
σχέδια ουδεμία σχέση
έχουν με διακοσμητικό
περιτύλιγμα που
είθιστα να
χρησιμοποιούν οι
φωστήρες της
τυπογραφίας.

**ΕΙΝΑΙ ΙΧΝΗ ΓΙΑ ΤΟ
ΠΕΡΑΣΜΑ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ**

Η Καταραμένη Βίβλος δεν
αφορά: φετιχιστές της
τυπογραφίας, ποιητές
της πλῆξης,
λογοτεχνίζοντες
μαλάκες, εκ του
ασφαλούς υπανιστι-
ριτζήδες των κοινωνικών
εξεληξέων, επίκουρους
κάθε είδους,
κοκορόμαλους αυθάδεις,
εραστές του οίκτου,
θαυμαστές της ευθείας
και του επιπέδου,
εμβόλημους γωρατα-
τζήδες, λιγούρηδες της
φαντασίας και της
πρωτοτυπίας. Όλος αυτός
ο συρφετόςας μας

αδειάσει τη γωνιά.
Εστω και για μια φορά
ας εναρμονιστούν όλοι
αυτοί με τη φύση.

ΨΟΦΗΣΤΕ ΜΑΛΑΚΕΣ

Σκουλήκια θα φάνε τις
σάρκες σας και τα
κόκκαλά σας θα γίνουν
σφυρίχτρες για την
εξέγερση.

Υ.Γ.1

Υ.Γ.2

Η εκπομπή
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ
ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ
μεταδίδεται
κ ά θ ε
Παρασκευή
8-10 μ.μ.
απο το
Ράδιο
Ουτοπία.

Η
ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ
ΒΙΒΛΟΣ
τυπώνεται
σ ε
περιορισμέ-
ν α ;
αντίτυπα.
Δ ε ν
προσφέρεται
γ ι α
αρχαιοθέτη-
σ η
επομένως
φροντίστε
ν α
καταστείλλε
τ ε τ η ν
αρχαιομανεί
α σας και
δώστε το
αντίτυπο

σ α ς
επιλεκτικά
σε κάποι-
ο ν - α
άλλον-η.

ΑΝΑΡΧΟΦΑΓΟΣ ΧΡΩΜΑΤΟΣ ΡΟΖ.

Είναι αυτονόητο ότι η κατάληψη ενός κτιρίου θα γαργαλήσει το ενδιαφέρον των Μ.Μ.Ε. Μετά την κατάληψη της Βίλλα ΒΑΡΒΑΡΑ (Κρόισπου 7) σχεδόν όλα τα τοπικά Μ.Μ.Ε. και όχι μόνο "κάλυψαν"- απρόσκλητα - το γεγονός. Ο καθείς απο τη δική του σκοπιά. Οι περισσότερες παρουσιάσεις - από ουδέτερες έως ηλίθιες - ήταν αναμενόμενες.

Μιά απο αυτές όμως ήταν χαρακτηριστική, όχι γιατί είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει, αλλά κυρίως γιατί η ενλόγω αντίδραση απο το συγκεκριμένο μέσο και το συγκεκριμένο άτομο υπεβαίνει τα όρια του χυδαίου.

Πρόκειται για τον υποτακτικό του Παπασαραντόπουλου τον κύριο (κατά το κύριος είσαι και φαίνεσαι) Κλέαρχο Τσαουσίδα, άρχοντα του τοπικού ΣΚΑΙ δηλαδή του Ράδιο Ζήτα.

Την άνοιξη του 93 ο κ. Παπασαραντόπουλος με τα ραδιόφωνα του διοργάνωσαν μια συζήτηση-εκδήλωση στην παραλία ενάντια στην

επίγωση της. Στη
συζήτηση και παρέμβηκαν
και αντιεξουσιαστές
διαβάζοντας μία
προκήρυξη την οποία στη
συνέχεια μοίρασαν στον
κόσμο. Την άλλη μέρα
αυτός ο θεσσαλονικιός
Ζορρό με ύφος 315
καρδιναλίων, κατήγγειλε
τους, άκουσον-άκουσον,
αυτοαποκαλούμενους!

αναρχικούς για την
αναίδειά τους απέναντι
στους δημοκρατικούς
κανόνες. Επίσης

ενημερωμένος απο ό,τι
φαίνεται για τις
τελευταίες κολλεξιόν
εμέμφθη την απαράδεκτη
περιβολή τους όπως και
την κάκιστη χρήση της
νεοελληνικής γλώσσας.

Τελικό συμπέρασμα του
(διου: Ποιός έστειλε
εκεί τους αναρχικούς,
ποιός τους καθοδηγεί;
Με την κατάληψη της
ΒΙΛΛΑ ΒΑΡΒΑΡΑ η στάση
του δεν μεταβάλεται
καθόλου.

Ισα-ίσα ο πανικός της
προηγούμενης αναφοράς
του αφήνει τη θέση του
σε πιο εφυσείς νύξεις
και τελικά πιο
αποτελεσματικές για την
εξυπηρέτηση του σκοπού
του δηλαδή την
προβοκάτσια.

Αυτή η ματαιόδοξη
φιγούρα της Αριστεράς

και μάλιστα της πιο σύγχρονης δηλαδή της Ανανεωτικής, ξέρει πολύ καλά τι σημαίνει η ασφαλίτικη λογική. Την αποστρέφεται βέβαια, δεν την αρνείται όμως, την εξελίσσει μεθοδικά έτσι όπως διδάχτηκε από τους φωστήρες του χώρου του. Μετά από τη διαπρεπή του πορεία στο χώρο της Αριστεράς ήρθε επιτέλους η ώρα της εξαργύρωσης.

Ανήκει στην κατηγορία εκείνη των αριστερών που απαρνήθηκαν τα σύμβολα ποτέ όμως την ουσία και σήμερα όπως και τότε την εφαρμόζουν (σήμερα πλέον) στα πεδία της ελεύθερης οικονομίας, απαλλαγμένοι από το βάρος των συμβόλων.

Πότε-πότε τους πιάνει μελαγχολία που προσπαθούν να τη γητέψουν με λογοτεχνικά πονήματα συμπλήρωμα των ενδιαφερόντων τους και έξωθεν καλή μαρτυρία.

Ιδού ένα δείγμα.

ΘΕΛΟΥΜΕ ΜΙΑ ΓΚΕΠΕΟΥ

ΤΡΑΓΟΥΔΩ ΤΗΝ ΓΚΕΠΕΟΥ
ΠΟΥ ΧΤΙΖΕΤΑΙ
ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ
ΑΥΤΗ

ΤΡΑΓΟΥΔΩ ΤΗΝ
ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΓΙΑ ΤΗ
ΓΑΛΛΙΑ ΓΚΕΠΕΟΥ
ΤΡΑΓΟΥΔΩ ΤΙΣ ΓΚΕΠΕΟΥ,
ΤΟΥ ΠΟΥΘΕΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΠΑΝΤΟΥ.

ΑΠΑΙΤΩ ΜΙΑ ΓΚΕΠΕΟΥ, ΓΙΑ
ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΣΕΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
ΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΥ.

ΑΠΑΙΤΕΙΣΤΕ ΜΙΑ ΓΚΕΠΕΟΥ,
ΓΙΑ ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΣΕΙ ΤΟ
ΤΕΛΟΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ,
ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΕΙ
ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΠΡΟΔΙΔΟΝΤΑΙ,
ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΕΙ
ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΠΑΝΤΑ
ΠΡΟΔΙΔΟΝΤΑΙ.

ΑΠΑΙΤΕΙΣΤΕ ΜΙΑ ΓΚΕΠΕΟΥ
ΕΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΣΑΣ ΛΥΓΙΖΟΥΝ
ΚΑΙ ΣΑΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

ΑΠΑΙΤΕΙΣΤΕ ΜΙΑ ΓΚΕΠΕΟΥ
ΣΑΣ ΑΕΙΖΕΙ ΜΙΑ ΓΚΕΠΕΟΥ.
ΖΗΤΩ Η ΓΚΕΠΕΟΥ,
ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ
ΗΡΩΙΣΜΟΥ. Σ' ΑΝΤΙΘΕΣΗ
Μ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΓΕΛΟΙΑ
ΕΙΚΟΝΑ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΩΝ
ΠΟΥ ΠΕΡΝΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠ'
ΤΟΥΣ ΓΕΛΟΙΟΥΣ ΣΑΝ ΗΡΩΕΣ
ΟΤΑΝ ΣΠΙΑΖΟΥΝ ΤΑ ΜΟΥΤΡΑ
ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΧΩΜΑ.

ΖΗΤΩ Η ΓΚΕΠΕΟΥ
ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ
ΥΛΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ

ΖΗΤΩ Η ΓΚΕΠΕΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟ ΘΕΟ ΚΑΙ ΤΗ

ΜΑΡΣΕΛΕΣΑ

ΖΗΤΩ Η ΓΚΕΠΕΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟΝ ΠΑΠΑ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΨΕΙΡΕΣ

ΖΗΤΩ Η ΓΚΕΠΕΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΙΣ ΕΚΧΩΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ
ΤΡΑΠΕΖΩΝ

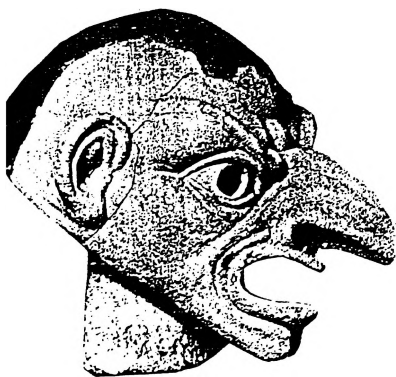
ΖΗΤΩ Η ΓΚΕΠΕΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΖΗΤΩ Η ΓΚΕΠΕΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΥΣ
ΝΟΜΟΥΣ

ΖΗΤΩ Η ΓΚΕΠΕΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΟΥ
ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ

ΖΗΤΩ Η ΓΚΕΠΕΟΥ.

Λ. Αραγκόν.

Η ΜΑΓΕΙΑ ΤΩΝ Μ.Μ.Ε. ΚΑΙ Ο ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ

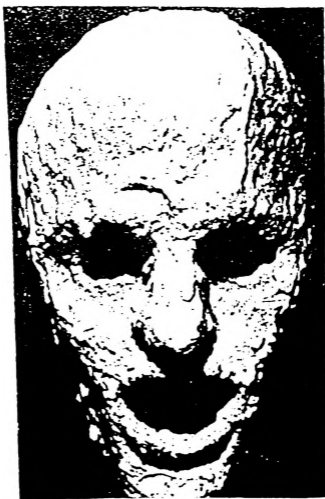
Να λοιπόν που τα Μ.Μ.Ε.
τρομαγμένα από την
τρομολαγνεία που τα
ίδια εξέπεμπαν, ξαφνικά
ποζάρουν με το άλλο
πρόσωπο του Ιανού. Λένε
πως όλη αυτή η καμπάνια
κατά της μαγείας και
του σατανισμού μπορεί
αντί να βοηθήσει,
τ ε λ ι κ ά να
αποπροσανατολίσει τη
νεολαία. Η λύση που
προτείνουν είναι απλή:
Ολίγη φειδώς από μέρος
τ ο υ ς ό τ α ν
παρουσιάζονται ανάλογα
θέματα και κυρίως στον
τομέα του θεάματος,
σπριαλ, ταινίες κ.λ.π.
ΟΠΟΙΑ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ!!!

Με αυτόν τον τρόπο
αναγνωρίζουν την
τερατώδη δύναμη που
έχουν στην κυριαρχία
τους αλλά στη
συγκεκριμένη περίπτωση
ομολογούν πως δεν
ξέρουν τι να την
κάνουν!

Α ν α γ ό ρ ε υ σ α ν
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΑ όλα τα
Μ.Μ.Ε. τον σατανισμό
και τη μαγεία σαν τους
υπ' αριθμόν 1 κινδύνους
της ενάρετης κοινωνίας
τους, εξαντλώντας την
αντιπαράθεσή τους με το
γνωστό δίπτυχο.

οικογένεια και
θρησκεία. Στην πορεία
κατάλαβαν ότι όλα τους
τα επιχειρήματα δεν
είναι παρά η αντιστροφή
των επιχειρημάτων των
αντιπάλων τους, άρα
ανίσχυρα να πείσουν.
Διότι το σημαντικό δεν
είναι η λατρεία, ούτε
το χρώμα των ράσων. το
σημαντικό είναι να
γονατίζουν οι άνθρωποι.
Το μόνο που μπορούν να
καταφέρουν θα ήταν να
κεντρίσουν το
ενδιαφέρον των ανθρώπων
που για να βρουν άκρη
θάπρεπε να αρχίσουν να
ψάχνουν. Αυτό ακριβώς
φοβήθηκαν, όχι βέβαια
γιατί το ψάξιμο θα
οδηγούσε στην αγκαλιά
των αντιπάλων τους.
Αυτό που φοβούνται
περισσότερο είναι η
αναζήτηση σαν μέθοδος
ανακάλυψης των ιδεών.
Μιά μέθοδος που
αυτονομεί τους
ανθρώπους, που αν την
επιλέξουν παύουν πλέον
να είναι όμηροι της
μίας και μοναδικής
α λ ή θ ε ι α ς π ο υ
καλλιεργούν όλοι αυτοί
οι εθνοσωτήρες. ...
Προκειμένου λοιπόν να
συμβάλλουν στη
δημιουργία τέτοιων
καταστάσεων προτιμούν
μ ί α ε ν χ ο ρ ώ
σαχλοαυτοκριτική,

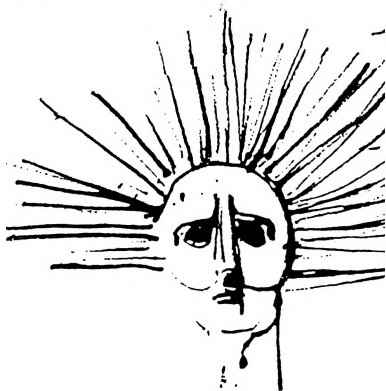
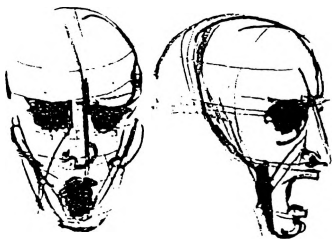
αναθεματίζοντας
παράλληλα τις προς
αποφυγήν ασχολίες των
νέων.

Ο Εωσφόρος, ο προγεγραμμένος λόγος, γεννά δύο αδελφές, την Ποίηση και την Ελευθερία και "το πνεύμα του έρωτα θα δανειστεί τα χαρακτηριστικά τους, για να υποτάξει και να σώσει τον επαναστατημένο άγγελο". Αυτή η σχέση, αναγκαστικά γρήγορη και στεγνή, δεν επιτρέπει καθόλου να προεικιάσουμε — για κείνον που; περιφρονώντας το άλλο άκρο, θα δεχθεί να προχωρήσει πέρα από τη λεκτική ασέλγεια — το μεγαλείο που παρέχει σ' ένα τέτοιο επεισόδιο η χαρισματική ενόραση του Hugo και που μαρτυρεί, ιδιαιτέρως, στο έργο του η δημιουργία του αγγέλου Ελευθερία: "Ο άγγελος Ελευθερία, που τον γέννησε ένα λευκό πούπουλο πεσμένο από τον Εωσφόρο τη στιγμή της πτώσεως του, εισδύει στο έρεβος: το άστρο που έχει στο μέτωπο του μεγαλώνει, γίνεται πρώτα μετέωρο, μετά κομήτης και καμίνι". Βλέπουμε πως η εικόνα σ' ό,τι ακαθόριστο μπορούσε να έχει ακόμη, γίνεται συγκεκριμένη: είναι η ίδια η επανάσταση, η επανάσταση μόνη

δημιουργός του φωτός.
Κι αυτό το φως μπορεί
να αναγνωρίσει μόνο
τρεις δρόμους: την
ποίηση, την ελευθερία
και τον έρωτα και
πρέπει να εμπνέουν τον
ίδιο ζήλο και να
συγκλίνουν, ώστε να
συγκροτήσουν το ίδιο το
περίγραμμα της αιώνιας
νεότητας, στο πύ-
μυστικό και αφώτιστο
σημείο της καρδιάς του
ανθρώπου.

Στο περιστατικό σχετικά με τη δολοφονία του θόδωρου Ζιάκα θα ήταν πλεονασμός να σχολιάσουμε το ρόλο των μπάτσων.

Ο θόδωρος Ζιάκας δεν είναι ο πρώτος ούτε και ο τελευταίος που χάνει τη ζωή του από δολοφονική ενέργεια μπάτσου.

Αυτονόητα ο συγκεκριμένος μπάτσος δεν είναι ο πρώτος ούτε και ο τελευταίος που προσπάθησε να μάθει σκοποβολή σε κινούμενο στόχο.

Δεν θα μετριάσουμε την οργή μας με ανώφελα δάκρυα για τον αδικοχαιμένο άγνωστο φίλο μας.

Μπάτσοι

Εδώ και χρόνια καταχράσθε να φέρετε με καμάρι το όνομα ενός συμπαθητικού - όπως και τα υπόλοιπα - κατοικίδιου ζώου του γουρουνιού.

Αυτό μόνο και μόνο επειδή βλέπετε εντελώς αφαιρετικά και γενικεύετέ τη μία και μοναδική σας ομοιότητα, το κύλισμα στη λάσπη.

Η ομοιότητα όμως αυτή είναι εντελώς επιφανειακή:

Ιον γιατί αυτή όσον αφορά εσάς, δεν είναι

μοναδική, ούτε καν
σπουδαιότερη.

Ζον για τα γουρούνια
είναι λειτουργία
απόλυτα εναρμονισμένη
με τη φύση.

Ζον η λάσπη σας αφορά
μεταφορικά αν και για
σας ισχύει περισσότερο
η λέξη βούρκος.

Όσο κι αν θέλει κάποιος
να σας κατατάξει σε
κάποια κατηγορία της
πανίδας ή της χλωρίδας
είναι αδύνατο να είναι
ακριβής.

Είστε μπάτσοι και μόνο
μπάτσοι.

Αγέλη κοινωνικών
αποβλήτων με μόνο λόγο
ύπαρξης την επιβεβαίωση
πως η βλακεία ζει και
βασιλεύει.

Μην χαμογελάτε
αυτάρεσκα. είπαμε
β λ α κ ε ί α , ό χ ι
π λ ι θ ι ό τ η τ α . Ο ι π λ ί θ ι ο ι
μπορεί και να μην
ξέρουν, εσείς ξέρετε,
έχετε πλήρη επίγνωση
της αποστολής σας.

Είστε μπάτσοι και μόνο
μπάτσοι.

Αυθύπαρκτες υπάρξεις
προορισμένοι μόνο για
έναν σκοπό. αυτό πα
κάνετε.

Ένα να ξέρετε μόνο
ένστολα, κουμπουροφόρα
σκουπίδια ούτε μιό
στιγμή δεν θα νοιώσουμε
οίκτο για σας, ούτε καν
την ύστατη στιγμή, τη

στιγμή που γονυπετείς
πτιτημένοι θα ζητήσετε
συγνώμη, λίγα
δευτερόλεπτα πριν την
καθ' υπέρβαση ορίων
αυτοκτονία σας.

Ο Θ.Ζιάκας έμελλε να
περπατήσει στη ζωή του
τα μονοπάτια της
διανοητικής
περιπλάνησης. Κάτι σαν
αυτούς που λένε τρελούς
ή γενικά ασθενείς
ψυχικά. Οι κομπογιαν-
νίτες με επιστημονική
πατέντα, δηλαδή οι
ψυχίατροι, όπως
αποκαλούνται αυτάρεσκα,
δεν είναι αθώοι γιατί
δεν είναι λιγότερο
βλάκες από τους
μπάτσους εκτελεστές.

Έπρεπε να
ευαισθητοποιηθούν οι 42
φίλοι του Θόδωρου για
να βγάλουν μία
ανακοινωσούλα. Ελέπετε
δεν ήταν συνάδελφός
τους, ούτε βέβαια το
περιστατικό ήταν τόσο
γενικευμένο που να
στερούνται πελατείας.

**ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΥΣ
ΑΡΧΙΑΤΡΟΥΣ ΤΩΝ
ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΩΝ.**

Κύριοι,
Οι νόμοι, η συνθήθει-
σας παρέχουν το
δικαίωμα να μετράτε το
πνεύμα. Αυτή την
αμφίβολη κυρίαρχη
δικαιοδοσία, είναι με
τη συγκατάθεση σας που
την εξασκείτε. Ας
γελάσουμε. Η ευπιστία
των πολιτισμένων λαών,
των σοφών, των
κυβερνώντων στολίζει
την ψυχιατρική με ποιός
ξέρει τι υπερφυσικά
φώτα! Η δίκη του
επαγγέλματός σας έχει
εκ των προτέρων κριθεί.
Δεν έχουμε πρόθεση να
συζητήσουμε εδώ την
αξία της επιστήμης σας,
μήτε την αμφίβολη
ύπαρξη των διανοητικών
ασθενειών. Αλλ' όμως σ'
εκατό φαντασμένες
θεωρίες περι-
παθογένειας όπου
επιτείνεται η σύγχυση
ύλης και πνεύματος, σ'
εκατό ταξινομήσεις απ'
τις οποίες οι πιο
αόριστες είναι ως τώρα
οι μόνες
χρησιμοποιήσιμες. Πόσες
καλόπιστες απόπειρες
για να προσεγγίσετε τον

κόσμο του εγκεφάλου όπου ζούν τόσοι απ' τους φυλακισμένους σας; Πόσοι είστε, για παράδειγμα, αυτοί για τους οποίους το όνειρο του πρόωρα τρελού, οι εικόνες των οποίων είναι λεία είναι τίποτ' άλλο απο μιά σαλάτα λέξεων;

Δεν απορούμε που σας βρίσκουμε ανάξιους για ένα έργο που προορίζεται για πολύ λίγους. Ομως ξεσηκωνόμαστε ενάντια στο δικαίωμα που παραχωρήθηκε σε ανθρώπους, στενόμυαλους ή όχι, να τιμωρούν με μιά ισόβια κάθειρξη χάριν των αναζητήσεων τους στο χώρο του πνεύματος.

Και τι κάθειρξη! Ξέρουμε - κι είναι λίγα αυτά που ξέρουμε - πως τα άσυλα εκτός απο το να είναι άσυλα, είναι φρικτά κάτεργα, όπου οι κρατούμενοι προσφέρουν μιά εύκολη και δωρεάν χειρωνακτική εργασία, όπου οι ωμότητες αποτελούν τον κανόνα, κι αυτό με τη συγκατάθεσή σας. Το άσυλο των φρενοβλαβών, κάτω απ' την κάλυψη της επιστήμης και της δικαιοσύνης, μπορεί να παραβληθεί με το

στρατώννα, τη φυλακή, τα
δεσμοκτήριο.

Δεν θα θέσουμε εδώ το
ζήτημα των αυθαίρετων
εγκλεισμών στα
φρενοκομεία, για να σας
απαλλάξουμε απ' τον
κόπο των εύκολων
διαψεύσεων. Βεβαιώνουμε
πως ένας μεγάλος
αριθμός απ' τους
οικότροφους σας, τους
τελείως τρελούς σύμφωνα
με τον επίσημο ορισμό,
είναι, κι αυτοί ακόμα,
αυθαίρετα κλεισμένοι.
Δεν δεχόμαστε να
εμποδίζεται η ανάπτυξη
ενος παραληρήματος,
εξίσου νόμιμου, εξίσου
λογικού, με κάθε άλλη
αλληλουχία ανθρώπινων
ιδεών ή ενεργειών. Η
καταστολή των
αντικοινωνικών
αντιδράσεων είναι τόσο
χιμαιρική όσο και
απαράδεκτη στην ουσία
της. Όλες οι ατομικές
ενέργειες είναι
αντικοινωνικές. Οι
τρελοί είναι τα κατ'
εξοχήν άτομα-θύματα της
κοινωνικής δικτατορίας,
στ' όνομα αυτής της
ατομικότητας που είναι
χαρακτηριστικό γνώρισμα
του ανθρώπου, απαιτούμε
να απελευθερωθούν αυτοί
οι κατάδικοι της
ευαισθησίας, γιατί με
την ίδια λογική δεν
ανήκει στην εξουσία των

νόμων να φυλακίζουν
όλους τους ανθρώπους
που σκέφτονται και
ενεργούν.

Χωρίς να επιμείνουμε
στον απόλυτα μεγαλοφυή
χαρακτήρα των
εκδηλώσεων ορισμένων
τρέλν, στο βαθμό που
είμαστε ικανοί για να
τα εκτιμήσουμε,
διακηρύσσουμε την
απόλυτη νομιμότητα της
αντίληψης που έχουν για
την πραγματικότητα,
καθώς και όλων των
πράξεων που απορρέουν
απ' αυτή.

Μπορείτε να τα
θυμηθείτε αυτά αύριο το
πρωί την ώρα της
επίσκεψης, όταν θα
προσπαθήσετε να
συνομιλήσετε χωρίς
κώδικα μ' αυτούς τους
ανθρώπους σε σχέση με
τους οποίους,
παραδεχτήτε το.
Πλεονεκτείτε μόνο ως
προς τη δύναμη.

ΠΟΙΗΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Όταν οι υπεύθυνοι της κοινωνικής εξέλιξης, δηλαδή οι κυρίαρχες δυνάμεις τύλιξαν με σάβανα τα καταπατημένα χωράφια τους, δημιουργώντας κράτη και σύνορα, φρόντισαν ταυτόχρονα και την στεγανοποίηση τους.

Η επιμελής αυτή στεγανοποίηση δεν αφορούσε μόνο τον εξωτερικό επιδρομέα, κυρίως αφορούσε τον εσωτερικό εχθρό, τον μεγάλο ασθενή που αν και τυλιγμένος με σάβανα κινούνταν.

Απο τότε η ιστορική διαδρομή της ανθρωπότητας έχει αποδείξει ότι η καταστολή του ασθενή είναι ολοκληρωτική. Ένας αυθάδης μορφασιός του, είτε μιά προκλητική χειρονομία αρκούν για την άμεση ενεργοποίηση των κατασταλτικών μηχανισμών.

Η δυναμική καταστολή όμως είναι το έσχατο μέσο, εκεί που εξαντλούν την μαεστρία τους είναι η ιδεολογική πνευμονία που φιλοδοξούν να ασκούν στους

υπηκόους τους.

Ξέρουν καλά πως χωρίς αυτήν κινδυνεύει άμεσα η ίδια η υπόστασή τους, για αυτό δεν φείδονται σε μέσα, δυνάμεις ώστε να διευρύνουν την ιδεολογική τους ηγεμονία ως τα έσχατα όρια κάθε αντιτιθέμενης σ' αυτούς θεωρίας.

Αναπτύσσουν και καλλιεργούν την εξουσιαστική θεώρηση - με τις όποιες παραλλαγές της - σαν την μοναδική εγγύηση για το ευτυχισμένο μέλλον του σαβανομένου χωραφιού τους και κατ' επέκταση ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Οι ιδέες που κατασκευάζουν δεν είναι ένα κλειστό σύστημα σκέψης, πολλές φορές δεν έχουν καν τις ίδιες αφετηρίες, έχουν όμως τον ίδιο στόχο, με επιφανειακές μόνο παραλλαγές.

Οι επιδιώξεις τους, ενώ στην ουσία τους είναι συμφεροντολογικές, δεν επικαλούνται τέτοιους λόγους. Αντίθετα είναι περιτυλιγμένες με μια σειρά θέσφατα, - όπως κοινές φυλετικές καταβολές, θρησκείες γλώσσες κ.λ.π. Όλα αυτά ανάγονται σε έναν κοινό τρόπο σκέψης,

συμπεριφοράς του
κοινωνικού συνόλου, μιά
ισοπεδωτική κουλτούρα
που φιλοδοξεί να είναι
υπεράνω αντιθέσεων και
αντιπαραθέσεων.

Αυτή η κατάσταση είναι
εμφανής σήμερα, με
ιδιαίτερη ένταση, στο
μεγαλοοικόπεδο της
Ευρώπης.

Οι κυρίαρχες δυνάμεις
ξέρουν πολύ καλά ότι
όσο συνεκτικές κι αν
είναι οι κοσμοθεωρίες
που καλλιεργούν, αργά ή
γρήγορα αποδεικνύεται η
αναξιοπιστία τους.

Εχουν φροντίσει όμως
απο πριν για την
εκτόνωση ανεξέλεγκτων
καταστάσεων που
δημιουργούνται συνήθως
σε συνθήκες
γενικευμένων
διαψεύσεων, μετά απο
πολέμους ή γενικότερων
ανακατατάξεων που
προκαλούν τα δικά τους
αδιέξοδα.

Σε τέτοιες συνθήκες η
επίκληση διαταξικών
οραμάτων αντικαθιστά
σχεδόν αυτόματα κάθε
ανοιχτά ταξική θεώρηση
σε επίπεδο ιδεών. Την
βρώμικη αυτή δουλειά
αναλαμβάνουν να φέρουν
σε πέρας - με ιδιαίτερο
ζήλο - κάθε είδους
ντελάληδες της
υποταγής, διανοούμενοι,
καλλιτέχνες και πολύ

λιγότερο οι
αναξιόπιστοι πλέον
πολιτικάντηδες.
Ξαναθυμούνται τις
κοινές ιστορικές
καταβολές, τον ρόλο της
ιστορίας που οι ίδιοι
έγραψαν, φυσικά δια της
πλαστογραφίας. Μια
ιστορία που αφορά την
εξέλιξη της δικής τους
διαδρομής,
ραφιναρισμένης από τους
φακούς της "επιστήμης"
και της
επιστημονολογίζουσας
έρευνας. Χρειάζονται
επειγόντως τεκμήρια και
το επιτυγχάνουν
χρησιμοποιώντας ακόμα
και ιδέες ή αξίες που
σε άλλες συνθήκες ήταν
αντίπαλές τους.
Η εξαναγκαστική
ενσωμάτωση ιδεών και
αξιών ξένων προς αυτούς
γίνεται για να
μεταδώσουν αφ' ενός τη
δική τους ιδεολογική
σύγκριση στους υπηκόους
τους, αφετέρου για να
διευρύνουν τα όρια
αντοχής των συστημάτων
τους.
Ετσι φγγράφουν τη
σύγχρονη ιστορία της
σύγκρισης και της
παραπλάνησης, τις
μεταστρέφοντας τις
δικές τους ανεπάρκειες
σε επικλίσεις για μιά
ενιαία εθνική
κουλτούρα.

Μιά κουλτούρα που είναι ανώτερη φυσικά απο όλες τις άλλες και στην περίπτωση της Ελλάδας θεμέλιος λίθος του λεγόμενου δυτικού πολιτισμού.

Η αποτελεσματική καλλιέργεια των εξουσιαστικών

επιδιώξεων απαιτεί πιο εκλεπτυσμένους μεθόδους διάδοσης, τέτοιους που η "αντικειμενικότητά τους" να παροπλίζει ταυτόχρονα κάθε ριζικά αντιτιθέμενη θεώρηση. Συνήθως τα καταφέρνουν αλλά όχι μόνοι τους. Ταυτόχρονα με τις ιδιοτελείς προσπάθειές τους διευρύνουν και τους φορείς της παραπλανητικής νέας θεώρησής τους.

Επιτυγχάνουν μ' αυτό τον τρόπο να ενσωματώνουν και να θέτουν στην εμπροσθοφυλακή των επιδιώξεων τους φορείς απόψεων που σε άλλες χρονικές στιγμές ενσάρκωναν την αμφισβήτησή τους.

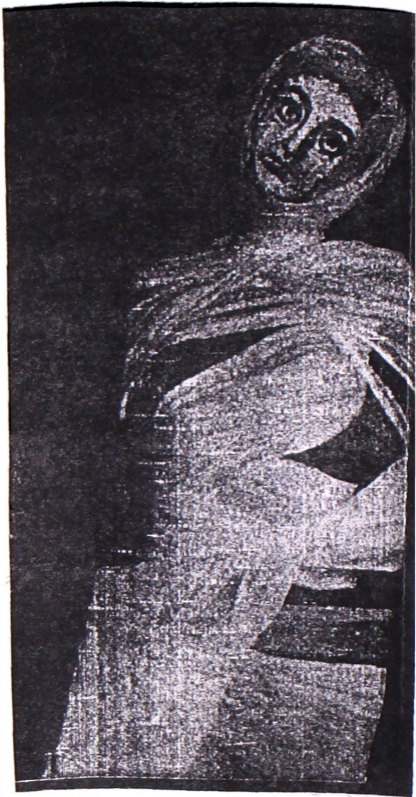
Επιτυγχάνεται έτσι μια "πανεθνική" συστράτευση που αποδεικνύει ότι η εκ των έσω αμφισβήτηση ακόμα και η επιφανειακή σύγκρουση είναι απολύτως ενσωματώσιμη

απο τους κυρίαρχους, αρκεί να το επιλέξουν. Το επιλέγουν αδίστακτα όταν θέλουν να προτάξουν οικουμενικές πλέον αξίες που έχουν πάντα τον ίδιο στόχο, τη χειραγώγηση και τον πλήρη έλεγχο της κοινωνίας. Ξέρουν καλά πως η επιθυμούμενη Συναίνεση (συνενοχή) δεν μπορεί πιά να επιτευχθεί με λογύδρια ή αναθέματα, χρειάζεται πιά συστηματικές συγκροτημένες και αποτελεσματικές προσπάθειες.

Στα σύγχρονα συστήματα δεν λείπουν ούτε οι εμπειρίες, ούτε οι γνώσεις, ούτε τα μέσα και η πείρα. Η αιμοσταγής καταστολή του παρελθόντος μεταστρέφεται σε εκλεπτυσμένη θεαματική χειραγώγηση.

Στα σύγχρονα συστήματα το θέαμα είναι το απαραίτητο περιτύλιγμα αλλά και σημαντικό μέρος του περιεχομένου, αν όχι το ίδιο το περιεχόμενο των προϊόντων της κατανάλωσης. Μιάς κατανάλωσης που ένα μοναδικό στόχο έχει, την εδραίωση της γενικευμένης σύγχισης. Πια προϊόντα είναι

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ
ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ ΘΕΑΜΑΤΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΗΔΕΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

ΠΑΠΑΔΑΡΙΟ

Η ΝΙΟΤΗ ΣΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΝΕΚΡΗ

ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΑΠΕΣ ΣΑΣ

ΤΟ ΙΔΙΟ

εφαρμιλλα των ανθρωπινων
...ών", ώστε ο νέος
...ος ανθρώπου να είναι
καταναλωτής αλλά και
αναλώσιμος. Με τον ίδιο
τρόπο προβάλλονται
αναφυκτικά με πολεμικές
συγκρούσεις,
περιβαλλοντικές
ευαισθησίες,
φιλανθρωπίες ουδέτερες
κατά τα άλλα,
ανθρώπινες σχέσεις με
κάθε είδους προϊόντα
προς κατανάλωση.
Στο θέαμα ενοαρκώνεται
η σύγχρονη τέχνη,
γεννιέται και
εξαντλείται μέσα
σ' αυτό. Δίχως την τέχνη
δεν θα υπήρχε θέαμα,
δεν θα υπήρχε αξιόπιστη
διαφήμιση, "μουσική
εξέλιξη" ή προπαγάνδα,
δεν θα υπήρχε υπόσταση
και ανάπτυξη
παραγωγικών συστημάτων
ικανών να συντηρήσουν
καταναλωτικές κοινωνίες
και να τις αναπαράγουν.
Με τη δημιουργία και
την ανάπτυξη των
βιομηχανικών συστημάτων
αρχίζει να
δρομολογείται η
συνάντησή της τέχνης με
την εξουσία,
εξελισσόμενη σιγά-σιγά
σε σχέση υποτακτική και
εργολαβική προς αυτήν.
Πολλοί πριν από μας
αποκάλυψαν την σήψη της
τέχνης, επιβεβαιώνοντας

τις δυσωδίες που αναδύονταν πίσω από τις μεταξωτές κουρτίνες.

ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΗ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΕΝΗ ΤΕΧΝΗ

Έχει ιδιαίτερη αξία να αντιμετωπίσουμε στο γήπεδό της την ολοκληρωμένη μεταστροφή της τέχνης, διότι εκτός από τον συγκαλυμμένο ρόλο της, καλλιεργούνται διάφορες παραπλανητικές θεωρίες για την έξωθεν καλή μαστურία.

Το δίλημμα κατατεστημένης ή αντιστεκόμενης τέχνης, το επικαλούνται όσοι επιφυλάσσουν στον εαυτό τους την οργάνωση της αντίστασης απέναντι στην κατεστημένη τέχνη. Λένε πως η τέχνη θα πρέπει να αυτοκαθαρθεί και να αποκατασταθεί σαν μέσο αντίστασης του λαού. Προέχει λοιπόν η ΠΑΡΑΓΩΓΗ έργων τέχνης που τα μηνύματά τους θα ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ τις καταπιεζόμενες τάξεις. Η άποψη αυτή γέννησε στο παρελθόν δείγματα απείρου κάλλους, τα μεγαλουργήματα τύπου σοσιαλιστικού ρεαλισμού είναι γνωστά σε όλους. Γέννησε όμως και πιο

ύπουλα δείγματα π.χ.
"καλλιτέχνες
ανεξάρτητους" στο όνομα
της δημιουργίας ενάντια
στα κατεστημένα
κυκλώματα της
βιομηχανίας της τέχνης.
Αν και στην δεκαετία
του '60 και του '70
φάνηκαν τα όρια της
ανεξαρτησίας των
καλλιτεχνών,
εξακολουθούν σήμερα να
υπάρχουν και να
ανθίζουν πολλές τέτοιες
κινήσεις σχεδόν σ'όλες
τις μορφές της τέχνης.
παρόλο που έχει
αποδειχτεί περίτρανα
πως τα όρια της
θριαμβευτικής
ανεξαρτησίας τους
τελειώνουν όταν αρχίζει
η πολυπόθητη
αναγνώριση.

Η εξουσιαστική
κυριαρχία μέσω του
θεάματος και για να το
τροφοδοτεί, διευρύνει
απεριόριστα τις ανοχές
της όσον αφορά την
καλλιτεχνική ή την
πνευματική δημιουργία.
Δεν πανικοβάλλονται
καθόλου, όσο οι
αντιθέσεις παραμένουν
σε επίπεδο τελικού
προϊόντος, άλλωστε αυτό
που προέχει είναι η
αυτοσυντήρηση του
συστήματος τους και όχι
οι "άσκοπες" διαμάχες
"διανοητικών"

αντιπαραθέσεων.

Η στρατηγική της ενσωμάτωσης καταδεικνύεται από την αδίστακτη χρησιμοποίηση διάφορων ανατρεπτικών ρευμάτων του παρελθόντος αφού πρώτα μετέστρεψαν το νόημά τους (τα μουσεία-μαουσολεία βρίθουν από τέτοια παραδείγματα).

Όσοι λοιπόν νομίζουν ότι μπορούν να προωθήσουν οποιαδήποτε ανατρεπτική κουλτούρα μέσω της διαχωρισμένης τέχνης, αργά ή γρήγορα - συνήθως πολύ γρήγορα - υποκλίνονται στην εξουσία και μάλιστα με τη θέλησή τους. Γιατί οποιαδήποτε - μερική - πρωτοπορεία όσο συγκροτημένη κι αν είναι, όσο δεν αποτελεί ΜΕΡΟΣ μίας συνολικής ανατρεπτικής θεώρησης και σχεδίου είναι αποπλισμένη εξαρχής. (Όταν λέμε ΜΕΡΟΣ εννοούμε να τροφοδοτεί και να τροφοδοτείται από τη θεώρηση και το σχέδιο).

Ούτως ή άλλως οι σχεδιασμένες αυτοάμυνες της εξουσίας προχωρούν πió βαθιά, πολύ πριν την εξωτερίκευση των αντιθέσεων.

Ξέρουν πολύ καλά - από το παρελθόν - ότι η

εμφάνιση μιάς αιρετι
αντίληψης δεν πρέπει
κανένα τρόπο
συνδεθεί με ανάλο
κοινωνικές ανατρεπτι
ιδέες, πρέπει
παραμένει διαχωρισ
με κάθε μέσο. Ξέρ
επίσης ότι δεν μπορ
να καταργήσουν (σπ
πιά) τη δημιουργία
προεδρικά διατάγμα
ούτε φυσικά
αγνοήσουν για πολύ τ
αυτουργούς τους.
Η σχεδιασμένη διαβ
και η μεταστροφή
μηνυμάτων είναι
αντίδοτο και ταυτόχρο
η "ντελική
καταστολή,
επιτυγχάνει
παροπλισμό και πολ
φορές την οικιοποι
τέτοιων εγχειρημάτων
Ο ι μ ο ν τ έ ρ ν
καλλιτέχνες είναι
μ ε ρ ί δ α π
χρησιμοποιείται απο
θέμα. λόγω
πρωτόρων καινοτομ
τους. Όπως όλοι
μ ο ν τ ε ρ ν ι σ μ
απορρίπτουν τα πα
δεδομένα και μέσω
συνεχών πειραματια
ανακαλύπτουν
π ρ α γ μ α τ ώ ν ο
πρωτοποριακές
δημιουργίας.
αναζητήσεις αυτές έχ
μέσα τους το σπέρμα
ρήξης, το τέλος όμως

αυτής της διαδρομής
σταματάει στη μέση του
ονειρικού δρόμου.

Εκεί τους περιμένει η
εξουσιαστική μπάντα με
στρωμένα τα τραπέζια
και φωταγωγημένη την
αίθουσα για την
υπογραφή της ανακωχής.
Σ' αυτήν την αίθουσα
μπορεί να μπει κανείς
μόνο γονατιστός.

Στις σύγχρονες
κοινωνίες η λειτουργία
του θεάματος είναι
αδιάκοπη, για αυτό το
λόγο δεν μπορεί να
περιμένει την εμφάνιση
αξιόλογων πρωτοποριακών
καλλιτεχνών,
κατασκευάζει λοιπόν
τους δικούς του
αιρετικούς με πατέντα
της εξουσίας,
εξασφαλίζοντας την
συνέχεια του σχεδίου
της.

Ενώ στο παρελθόν
ακούσε να καταραστούν
κάποιον -α για να μην
μάθει κανείς τίποτε για
αυτούς (εκτός από τους
ήδη μυημένους), τώρα
κατασκευάζεται ο μύθος
της κατάρας για να
διοχετευτεί στη
συνέχεια / στις
"καταναλωτικές μάζες".

Σήμερα η διάχυτη
μεταμοντέρνα εκδοχή
επικρατεί σχεδόν σε όλα
τα μέσα του θεάματος,
αποτελεί το σίγουρο

ανάχωμα που φιλοδοξεί να χωρίσει την κοινωνία από οποιαδήποτε επαναστατική προοπτική. Παρουσιάζονται σαν άτομα που είναι μπροστά από την εποχή τους, εξαϋλωμένες προσωπικότητες, ενσάρκωτες των μύχιων πόθων των ανθρώπων καταναλωτών. Εφήμεροι υπηρέτες του συστήματος, αναπαράγονται μαζικά, ανάλογα με την παρίσταση και ανάλογα με την αποτελεσματικότητά τους.

Υποτιθέμενοι καταραμένοι από την εξουσία που όμως δεν χάνουν την ευκαιρία να κουρνιαξουν ναζιάρικα στη ζεστή αγκαλιά της, προπαγανδίζοντας ύπουλα το μάταιο των αναζητήσεων, των κοινωνικών αντιπαραθέσεων κ.λ.π.

ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Οι απόψεις περί αυτονομίας της τέχνης συγκροτήθηκαν γνωρίζοντας την τεράστια δυναμική της διαχωρισμένης τέχνης καθώς και την ιδιότητά της σαν τροφοδότη του

θεάματος, έχουν επίσης την επίγνωση του πρωταγωνιστικού χαρακτήρα του θεάματος στον έλεγχο και τη χειραγώγηση των ανθρώπινων συνειδητήσεων. Η αντιδραστική ή η προοδευτική τέχνη, είναι το θεωρητικό επιστέγασμα - ουσιαστικά το άλλοθι - των φορέων που επικαλούνται αυτές τις απόψεις. Βέβαια οι πιο προωθημένοι απ' αυτούς, συνένοχοι του θεάματος, προπαγανδίζουν ανεπιφύλακτα την ντεφάκτο αυτονομία της, δηλαδή χωρίς καν " ποιοτικούς " προσδιορισμούς, μιλούν για μία αυτονομία που υπηρετεί την απόλαυση των αισθήσεων των καταναλωτών θεατών. Η αντίληψη αυτή, επικαλούμενη την γενικευμένη σύγχυση, είναι η πιο διαδεδομένη, σ' αυτήν συναντιούνται οι πιο αντιτιθέμενες επιφανειακά δυνάμεις, που η καθεμιά για λογαριασμό της χρησιμοποιεί την τέχνη του ελέγχου, με όλα τα μέσα που διαθέτει. Ο αγώνας τους για την διατήρηση ή την κατοχή της εξουσίας ή

διεκδίκησης μεριδίων
της εξουσίας αμβλύνεται
ορισμένες φορές
προκειμένου να
συντηρείται και να
μεταστρέφεται συνεχώς ο
ρόλος της τέχνης και
της θεαματικής
κυριαρχίας. Αιρετικοί
και μη λογοτέχνες,
ζωγράφοι,
πολιτικάντηδες,
μουσικάντηδες, κριτικοί
της τέχνης,
διανοούμενοι κ.λ.π. όλη
η μπάντα της
υποταγμένης τέχνης
αναλαμβάνουν το
επαίσχυντο καμουφλάζ.
Το κοινό ενδιαφέρον
τους για κοινωνίες
παθητικών θεατών,
πλήρως ελεγχόμενων
και συναινετικά
εκμεταλλευόμενων είναι
η τομή των συμφερόντων
τους καθώς και η
εγγύηση της αρμονικής
συνύπαρξης των πιο
διαφορετικών
εξουσιαστικών κύκλων.
Συνδικαλιστές
αφεντικά, έμποροι της
τέχνης - καλλιτέχνες,
μουσικάντηδες - μουσική
βιομηχανία κ.λ.π. Οι
λόγοι που επικαλούνται
για τις οφθαλμοφανείς
συμπώσεις συμφερόντων
είναι απλώς άλλοθι
(εθνικά ζητήματα,
πολιτισμός κ.λ.π.) Οι
διαχειριστές των μέσων

του θεάματος, όπως και
τα αφεντικά τους,
ξέρουν πολύ καλά ότι οι
πιο ισχυροί
κατασταλτικοί
μηχανισμοί, είναι
ξεχαρβαλωμένα
παιχνιδάκια προς στις
δυνατότητες της
διαχωρισμένης τέχνης.
Αρκεί πιά τα χαίματά
της να καλλιεργούνται
απερίσπαστα
ολοκληρωμένα και
συντονισμένα,
εξαντλώντας όλες τις
δυνατότητες των μέσων
και της τεχνολογίας που
διαθέτει το σύστημα.
Η εμπορευματοποίηση και
η κατανάλωση αποτελούν
μόνο τα άλλοθι της
συμμετοχής των
"υπολοίπων", έτσι
ολοκληρώνεται η
ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΗ.

ET IN
ARCADIA
EGO

1

Όσο η αντιπαράθεση με την θεαματική, εξουσιαστική ηγεμονία θα είναι είτε απώτερο μελλοντικό όραμα, είτε αντιθέσεις μερικές των υποκειμενικών δήθεν δυνατοτήτων, είτε δημιουργίες όμορφων ή πρωτότυπων συμβάντων, τότε οι προθέσεις μπορεί να είναι καλές, όμως δεν μας αφορούν.

2

Η τέχνη που δημιουργούν οι διαχωρισμένοι καλλιτέχνες ολοκληρώνει και ολοκληρώνεται με την υποταγή των συνειδήσεων, με τον ολοκληρωτικό έλεγχο των δημιουργικών δυνατοτήτων των ανθρώπων. Ο ζωτικός χώρος των εξουσιαστών δεν αφήνει περιθώρια για νησίδες άλλου είδους.

3

Όσο υπάρχει Αντιιστορία θα διδάσκεται η ιστορία της υποταγής ανθρώπων από ανθρώπους. Όσο η αντιτέχνη δεν αποτελεί γενικευμένη συμπεριφορά και δράση από τους αμφισβητίες, τόσο η διαχωρισμένη τέχνη θα θριαμβεύει ακόμα και πάνω σε πτώματα.

Η πραγματική ΤΕΧΝΗ δεν είναι ορατή σήμερα, όχι γιατί δεν την πραγματώνει κανείς, αλλά γιατί διαθλάται στους παραμορφωτικούς φακούς του συστήματος. Παρόλα αυτά όμως δεν μπορεί να την αγνοήσει ούτε φυσικά να την εξαφανίσει.

Η πραγματική δημιουργία συντελείται έξω από τους αποστειρωμένους θ α λ ά μ ο υ ς τ η ς διδασκαλίας, ενέντια στη διαχωρισμένη καλλιτεχνική έκφραση, ενάντια στην γλυκερή ομορφιά ή την οργίλη αλλά πλήρως ελεγχόμενη αντιλογία.

Η Αρκαδία, ο Ουτοπικός τόπος των Ποιητών που καμιά εξουσία δεν υπάρχει, δεν μπορεί να αφορά το όραμα και μόνο. Είναι μέρος της καθημερινής και συνολικής πρακτικής των Ποιητών της άρνησης. Μέσα απ' αυτήν την αντίφαση, δηλαδή την αυτοαναίρεση του ουτοπικού οράματος από μελλοντικό και απώτερο σε καθημερινό σχέδιο και δράση δημιουργείται

η τέχνη της εξέγερσης.

7

Η επανάσταση θα είναι
καλλιτεχνική.
Διαφορετικά θα είναι
μιά γκριμάτσα της
ιστορίας. Η εξέγερση θα
είναι ποιητική ή
τίποτε.

8

Η μόνη εξουσία που
αναγνωρίζουμε είναι η
πάγρια χαρά της
επιθυμίας, οι
συγκρούσεις με τους
εξουσιαστές, εχθρούς
του ανθρώπινου γένους,
και η γλυκιά ζέστη απο
τα φλεγόμενα κάστρα της
αλλοτρίωσης.

9

Η εξέγερση και μόνο η
εξέγερση δημιουργεί το
πώς.

10

Ας εκθέσουμε την ψυχή
μας όπως μπορούμε κι
όπως θέλουμε.

Ας μεταφέρουμε τα
όνειρα και τις
επιθυμίες (μας σε
πίνακες, σε γλυπτά στο
χαρτί, στο δρόμο, όχι
στο πεζοδρόμιο, ΣΤΟ
ΔΡΟΜΟ.

Ας διατυμπανίσουμε το
αδιάλλακτο μίσος μας
για όλους αυτούς που
νομίζουν ότι ελέγχουν

την ψυχή, το πνεύμα
μας, τη ζωή μας και για
όλους αυτούς που
δ ι α δ η λ ώ ν ο υ ν
διεκδικώντας το δικαιο
τους.

Δεν νιώθουμε και δεν
είμαστε αδικημένοι,
είμαστε η κατάρα αυτής
της ανθρωπότητας, οι
κολασμένοι αυτής της
κοινωνίας.

Το μόνο που
επιθυλούσαμε για όλους
αυτούς, που δεν είδαν,
δεν ξέρουν, δεν
άκουσαν, είναι η
καταστροφή και μόνο η
καταστροφή.

- Μέσα από τα ερείπια του
παραλόγου θα αναδυθεί η
κρυστάλλινη καθαρότητα
της ΤΕΧΝΗΣ των ποιητών
της ελευθερίας.

λάτω τα ξυνισμένα
μούτρα, τα θλιμμένα
κεφάλια, τα ζαρωμένα
μέτωπα, οι αιώνιοι
σοβαροί. "Σοβαρό!
Ξοβαρό!" Καταραμένη
σοβαρότητα! Προσώψεις
μνημείων και νεκροτα-
φείων σε τετραόροφες
καλύβες μικροπωλητών
και φουκαράδων. Σπάστε
τις δωρικές, ιωνικές
και κορινθιακές κολώ-
νες, θρυμματίστε τα
αστεία αγαλματίδια!
Ρίξτε στα σκουπίδια τα
ευγενή μάρμαρα και τα
πολύτιμα ξύλα! "Ω! Οι
έννοιες μας: χώρος,
πατρίδα, στίλ!" Στο
διάβολο μ' αυτά, πως
βρωμάνε οι ιδέες:
Κουρελιάστε τες, αφανί-
στε τες!
Να μη μείνει τίποτα!
Διαλύστε τα σχολεία
τους, πετάξτε τα
βαθμολόγια και τα
απουσιολόγια των
καθηγητών τους στον
αέρα να παίξουμε
κλωτσοσκούφι! Φυσήξτε,
φυσήξτε!
Ο σκονισμένος κόσμος
των εννοιών, των
ιδεολογιών, των
συστημάτων να νιώσει
τον παγωμένο βοριά μας!
Θάνατος στις χειρια-
σμένες έννοιες! Θάνατος
σ' όλη τη μούχλα!
Θάνατος σε κάθετι που
είναι τίτλος, αξίωμα,

εξουσία! Κάτω η
σοβαρότητα! Κάτω κάθε
κουνουπι που δεν
διυλίζεται, κάθε λάτρης
του Μαρωνα και του
Μολόχ!

"ΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΘΑ
ΣΥΡΘΟΥΝ ΓΟΝΑΤΙΣΤΟΙ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΒΙΑ" Μας
αηδιάζει η αιμοβορία
τους, μαχμουρλίκι τη
χαραυγή.

Στο βάθος λάμπει ο
ήλιος μας. Ζήτω, ζήτω
τοείς φορές το βασίλειο
της ελευθερίας μας!
Ζήτω το γνήσιο, το
διαφανές! Ζήτω η
καθαρότητα! Ζήτω το
κρύσταλλο! Και ζήτω και
ζήτω πάλι το ρευστό, το
χαριτωμένο, το
σπινθηροβόλο, το
λαμπερό, το ελαφρό.
Ζήτω το αιώνιο κτίσιμο.

Κανένας θεατής, κανένας ακροατής δεν είναι αθώος. Όσο θα επιτρέπουν την χειραγώγηση τους από κάμερες και μικρόφωνα, όσο θα είναι δέκτες πομπών, όσο θα σπαταλούν κάθε τους στιγμή στην θεαματικά διαβίωση, θα γίνονται μέρος του θεάματος, δηλαδή θλιβεροί κομπάρσοι του.

Το τέλος αυτού του παραλόγου θα είναι φτωχινό με τη φροντίδα των ποιητών.

Η νέα κοινωνία θα είναι ποιητική ή τίποτε.

Η έμπνευση ή υπάρχει ή
δεν θα υπάρξει ποτέ!
Οι επαγγελματίες και μη
του είδους (συνήθως
καλλιτέχνες και
λογοτέχνες όλου οτου
φάσματος του τσίρκου
που αποκαλείται τέχνη),
θεωρείται φυσιολογικό
να στερεύουν κάποτε. Η
αλήθεια είναι οτι δεν
στερεύει κάτι που δεν
υπήρξε ποτέ! Ας
κυριολεκτήσουμε όμως.
Πόσες φορές δεν
απολάυσαμε την ηδονική
αναμονή μιάς πλήρους
και πομπώδους πορδής.
Τι αισθήματα
πληρότητας, τι
αλληπάλληλα κύματα
οργασμιακής έμπνευσης!
Που πήγαν όλα αυτά όμως
όταν ο απλός θορυβώδης
ήχος εκμηδένησε
αυτοστιγμεί τον οίστρο
της σκέψης: Πέστε μου
αλήθεια, τι μπορεί να
εμπνεύσει κάποιον, όταν
ανακαλύπτει οτι το μόνο
που απέμεινε τελικά από
το ονειρικό σύμπλεγμα
της αναμονής δεν είναι
παρά το αυταρχικό
τσούξιμο που νιώθει και
η άορατη παρουσία ενός
απο κρουστικού σύννεφου
μεθανίου;

ΟΙ ΤΕΧΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΝΕΚΡΕΣ ΚΑΙ
ΑΝΑΠΑΥΟΝΤΑΙ ΜΙΑ ΧΑΡΑ ΜΕΣ ΤΗΝ
ΚΟΙΛΙΑ ΜΑΣ.

Η ΤΕΧΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΟΥΣΙΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΚΟΡΥΦΩΜΑ ΤΗΣ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

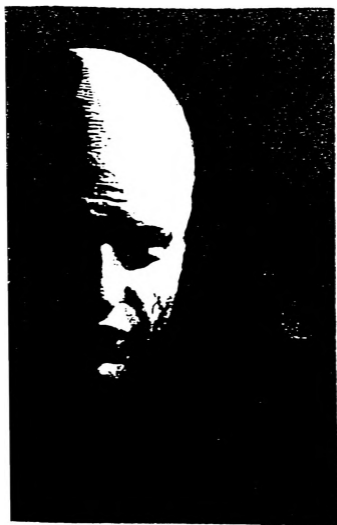

Η ΠΟΙΗΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΕΝΑ
ΕΓΓΡΑΦΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΜΙΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΠΟ ΗΧΟΥΣ
ΚΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ
ΑΛΛΑ ΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ.
Η ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ
ΠΟΙΗΣΗΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ
ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

ΣΤΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΤΩΝ
ΚΑΛΙΤΕΧΝΩΝ ΔΕΣΠΟΖΕΙ Η
ΜΑΛΑΚΙΑ.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ
ΤΟΥΣ ΑΝΕΙΓΚΕΦΑΛΟΥΣ.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ
ΤΟΥΣ ΜΑΛΑΚΕΣ.

ΑΡΝΟΥΜΑΣΤΕ ΤΗΝ
ΑΠΟΧΑΥΝΩΤΙΚΗ ΔΙΑΒΙΩΣΗ
ΠΟΥ ΜΑΣ ΥΠΟΣΧΟΝΤΑΙ ΟΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΗΔΕΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ.
ΣΧΕΔΙΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

ΑΤΕΛΙΕ ΔΟΛΙΟΦΘΟΡΑΣ.
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΣΥΝΟΜΟΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΠΑΝΤΟΥ!!!

ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΟΙΗΤΕΣ ΕΝΑΝΤΙ
ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΛΟΓΟΥΣ.

Γ   ι   α
ΕΠΙΚΟΙΝΩ-
ΝΙΑ:

Τ.Θ.19403
5 4 0 1 2
ΘΕΟ/ΥΙΚΗ

KAI OMOS ANTISTRETAI
VIVA PURI